

Решено — свършено. След възможния малък ремонт, се започнаха репетициите с разпределените вече роли между участващите учители, учителки и граждани — любители.

Тръбваше да се набавят декори и завеса за направената вече сцена. Тая не за всекиго подходяща работа се възложи на вещица във тая област учител от V-то класното училище — Д. Бояджиев, който с присърдце изпълни възложената му работа.

Други се заеха да изписват и доставят подходящи пиеси; трети ги разучаваха и препоръчваха за предстоящите представления. Четвърти се ангажираха за набавяне подвижен инвентар за салона и пр. и пр. — дѣла все във връзка с предприетата нова културно-просветна дейност.

Тая усилена подготовка продължи и през следующата 1889 г., когато пишущата тия редове се завърна, свършила гимназиалното си образование и се нареди между активните дейци — културтрегерите — на града.

Още от самото начало на трескаво подетата културно-просветна работа изпъкнаше участието и на севлиевската гражданка. Със ценното упътване и съдействие на една по-възрастна, доста начетена (учителка — Т. Попова — във дев. III-то класно училище) няколко гражданки и учителки взеха инициативата да основат дружество „Женски клон от приятелска дружина“ (по образа на мъжкото д-во „Мъжки клон от приятелска дружина“), за да бждат и тѣ полезни на града си — и допринесат с помощта си — засилване основаната градска библиотека.

Устава на основаното женско д-во гласеше: *„Като се взе предъ видъ, че прогреса на човѣчеството е плодъ на неимовѣрните усилия на издигнатите умствено съзнателни личности въ обществото, Д-вото работи всрѣдъ женската срѣда, за да я подтикне въ пътя на всестранното ѝ усъвършенствуване, за да може тя да заеме достойно мѣстото си на членъ въ обществото. Така сѣщо Д-вото ратува за економическата независимост на жената, като работи, да се откриватъ за нея разни професионални училища, които да дадатъ възможност на жената да се сдобие съ нѣкакъвъ занаятъ, който би я направилъ економически независима и способна съ честенъ трудъ да изкарва прехраната си. Д-вото прибира и централизира около себе си всички възприемчиви жени и съдействува за тяхното самообразование, като се бори противъ предразсѣдѣците, суевѣрията и заблужденията, които сковаватъ ясното мислене на ума и свободното действие на разума“.*

Въ рамките на тия уставни или програмни постановления, се организира севлиевката въ 1889 год. и почна да работи както за собственото си развитие, така и за подготов-